

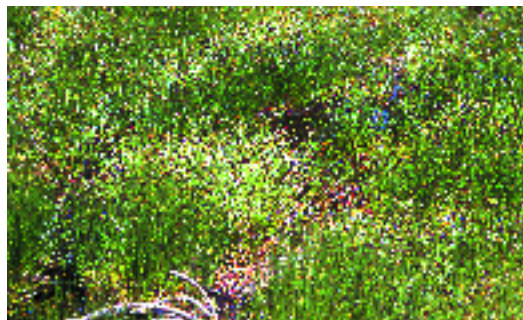
54.452

Molleres de *Scirpus cespitosus*, àcides, pirinenques

Mollera en un planell de la vall Fosca. A. Petit

Aspecte

Gespes més o menys denses, sempre xopes, formades per herbes vivaces, en què destaquen les motes rígides, a manera de raspall, de *Scirpus cespitosus*. Hi criden l'atenció algunes plantes insectívores que les clapegen amb les seves petites rosetes foliars llefiscoses o apegaloses. Presenten una certa diversitat, des de les gespes denses amb orquídies i liliàcies de fulles ensiformes, pròpies de la zona altimontana, fins a les comunitats obertes de l'estatge alpi, en què hi ha molt poques plantes de mollera i, en canvi, hi sol abundar la petita *Primula integrifolia*, bona indicadora de la breu durada del període vegetatiu.

Gespa de *Scirpus cespitosus* a la vall de Peguera (Pallars Sobirà). A. Ferré

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Estatges altimontà, subalpi i alpi.

Ambients que ocupa – Vores de rierols, de basses i d'estanyols, roques per on llisca l'aigua i, en general, terrenys xops o molt humits, ocasionalment eixuts un temps curt.

Clima – Medieuropeu subatlàntic, subalpi o alpi.

Substrat i sòl – Roques i materials quaternaris de caràcter àcid. Sòls sorrencs o llimosos, amb aigua que s'hi estanca o hi circula lentament; generalment amb un horitzó orgànic poc desenvolupat, torbós, i amb mala disponibilitat de nutrients.

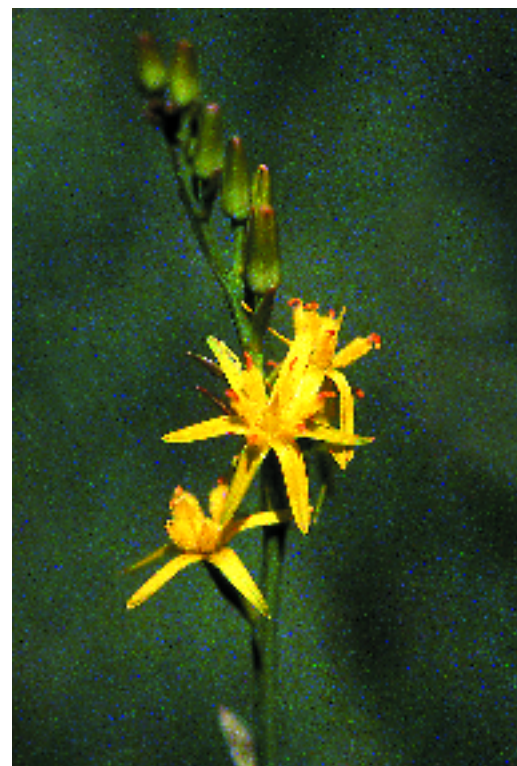
Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Scirpus cespitosus</i>	•			•
<i>Pinguicula vulgaris</i> (viola d'aigua)				•
<i>Drosera rotundifolia</i> (herba de la gota)				•
<i>Narthecium ossifragum</i>				•
<i>Carex nigra</i>				•
<i>Leontodon duboisii</i>				•
<i>Tofieldia calyculata</i>				•
<i>Pedicularis mixta</i>				•
<i>Sphagnum subnitens</i> (esfagne)				•
<i>Pedicularis pyrenaica</i>				•

Sintaxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Narthecio-Scirpetum cespitosi Br. Bl. 1948

Caricetum fuscae Br. Bl. 1915

Narthecium ossifragum. J.L. Benito

Distribució dins el territori català

Pirineus. De 1.600 m en amunt; pot arribar fins a 2.850 m d'altitud.

Gestió, usos i problemes de conservació

Relativament freqüentat pel bestiar (vaques i egües) quan cerca aigua o indrets frescals. La dependència d'aquest hàbitat d'un nivell freàtic superficial el fa vulnerable a qualsevol actuació que el desequilibri (drenatges, barratges que modifiquen la capacitat dels estanyols, aprofitaments hidroelèctrics que alteren el cabal d'aigua dels rierols, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ⑤	espai iberooccità localitzat (Pirineus)
Freqüència dins el territori català	▶ ④	rar
Forma d'implantació territorial	▶ ④	superfícies exigües
Diversitat florística	▶ ②	mitjana; conté un bon nombre de plantes rares a Catalunya o molt lligades a aquest hàbitat (<i>Calycocorsus stipitatus</i> , <i>Drosera longifolia</i> , <i>Narthecium ossifragum</i> , <i>Pedicularis mixta</i> , <i>Carex demissa</i> ...)
Grau de maduresa	▶ ③	madur (topoclimàtic)
Amenaça	▶ ③	amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

54b Molleres de *Carex nigra*, poc o molt àcides, dels Pirineus

